

עדי מסירה או חתימה כרתי, ובענין הודאת בעל-דין

גיטין (ג. – ג.):
[preliminary]

משנה (כו.), ובגמרא (שם) עד הנקודתיים

- מהו הקשר שמידשה הגמ' כאן?
- תצונו קצת על ביאור העניינים וכללים המוזכרים בגמ'!
וכן ע"י –

משנה (כא): [ובגמרא (סוף כב. – כב.), "וחכמים מכשירין ... עד המשנה הבאה]

משנה (כב): [ובגמרא, עד המשנה הבאה]

משנה (פו): [ובגמרא (פו.), "ר' אלעזר אומר ... עד המשנה הבאה]

ואח"כ תתחילו בסוגיא הכא –

גמרא (סוף ג. – ג.): "ולרבה דאמר לפי ... תיקון העולם", עם רש"י היטב
[ניתן להמשיך עוד, עד סוף השקלא-וטריא (ד.), "... הילכתא כוותיה בגיטין"]

- חשוד היטב – מה הן ההנחות שבגמרא?
- האם הצנת כל הקשרים שבגמ'?
- מה מוקשה?

השמה נצוא לעיין בצפרט צהא ד"גט צכתצ ידו" כשר, והוא ממשנה (פו.) המוצאת הכא –

א. שיטת ר"א

רישב"א/חידושים מכתב-יד" הכא (ג: ריש ד"ה ר' אלעזר), עד "עדי מסירה כרתי"

ב. שיטת ח"ק

תוס' הכא (ג: ריש ד"ה שלשה), עד "גדולה מזו"

- מה צאו תוס' ליישנ? מה קשה ציישונס?

וצאמת, תוס' כאן מגיבים (reacting) לרש"י (פו.) –

רש"י למשנה הנ"ל (פו.) ריש ד"ה ואם ניסת) עד "עדים דמי"

תוס' שמה (ד"ה שלשה), ובב"ח (אות א') על רש"י

- מה הם הפירושים שצ"י? על מה צאו לתרץ?
- מהו עומק כוונת הצ"ח, ומהו מקורו?

וע"ע בתוס' הרא"ש שמה (ד"ה ואם נשאת)